

non repugnāt qz mea caritas ē
 ad patris volūtatē implendā
Joh. xij. Princeps huius mundi ei
 dicitur foras **Math. xij.** **Mar. iij.**
Lu. xi. Si foras supuenerit et i
 troient i domū fortis et alligabit
 fortē et omnia vasa eius distribuet
 in quibus et fidēbat et ita in omnibus
 amittit quod habere se gaudebat
 p hoc q in me solum manum ex
 tendit (h vt cognoscat mundus.)
Quintū est consolatorius qz ex q
 princeps mundi nō p scelere me
 punit solacio vobis debz eē qz
 ego ex voluntate patris vt vos redi
 mamini pador et h ē q dicit pñ
 ceps in me nichil de suo inuenit
 sed iteo a vobis transeo ad mor
 tem: vt mundus: totus quem re
 dimo: cognoscat: p fidem et grati
 aruādoem (qz ego diligo patrem)
 et nō sum ei mandatis et rarius
 sicut michi iponūt scribe et phari
 sei h poa diligo (Et sic manda
 tū dedit michi pater) de redimē
 do mundū p mortē (sic facio) vt
 inq hoc totus mundus cognoscat
 (fugite) A loco isto in quo ad
 huc liber sū et fugere possem si vel
 lem (Eam hinc) occurrere tū di
 tori et tortoibz meis qz ego me ip
 sum offerre volo **Pbil. ij.** Factus
 est obediēs vsqz ad mortē et p
Def. ij. Tradebat aut iudicanti
 se iniuste **Joh. xvij.** processit ob
 uiaz eis et dixit: quē queritis et
 illi dixerūt ihesū nazarenū et dixit

si me queritis finite vos abire **Crit**
 solto. autē lecturā variat ab ista
Ipse em sic punctat lraz: **In** me
 princeps huius mundi non habz qz
 q: istud nō variat: h vt cognoscat
 mundus qz ego diligo patrem et sic
 mandatū dedit michi pater sic fa
 cio: hic facit versū et nō variatur
 a pōri expōsiōe qz autē sub dit:
 fugite eam hinc: dicit eē dictū
 ad aplos vt secū recederēt a loco
 in quo eum speculatus fuerat ne
 p ditor: supuēnēs impedirz resi
 dua sermōis q adhuc aplis ppo
 nēda fuerant. vñ sic qrit nunqd
 ne trepidauit q iudas veniēs il
 luc detieat discipulos: absit. cur
 ergo surge facit: qz timebant di
 scipuli. tū racōe tēporis. tū racōe
 loci. ducit ergo eos in aliū locū
 vbi quasi in tuto audiāt **Mag**
 na em erant audituri. lra videtur
 eē cōueniētiō. p tot ergo et talia
 ad fidei firmitatē discipulos est
 exhortatus. **Ca. xv.**

Ego sum vitis vera et h
 sm supius inductaz di
 uisione agitur de pfecti
 one caritatis et sm hoc capitulu
 istud diuidit in duas ptes. **In**
 quaz pma agit de dilectōe dei.
In secūda at de dilectōe pxi ibi
Hoc est pceptūz meū vt diliga
 tis inuicē: pma hāz pāum diui
 ditur in tres ptes. **In** qrum pri
 ma p methaforaz describit q in
 deo manēdo sit fructificādū. scdo

qualit' hoc fiat ibi sic palmes nō
pōt ferre fru. tē. ter. cō tangit for
qualit' in ipō vtiliter ad fructum
maneat ibi: Sic dilexit me p̄r:
In p̄ma hāz p̄ciuz duo dicuntur
ppomē em̄ methafora a secū. i
uit adaptatio ibi: Jā vos mūdi
estis: Adhuc at̄ p̄mo in metha
fora duo inducūt scz vitē a cultu
rā. de vite ego dicit: Ego sū vitis
vera: videt̄ at̄ qd nō sit verū statū
qd dicit. qz xp̄s nō dicit vitis p̄pp̄
etate s̄ p̄ methaforā. igit' sic nō
seq̄tur homo ē platan' ego ē pla
tan' vera. ita nō seq̄tur xp̄s est vi
tis ego ē vitis vera. Ad hoc rōndz
Aug? qd xp̄s nō dicit vitis vera n̄
p̄ exclusiōez vitis q̄ methaforice
est falsa a illa ē q̄ methaforice vi
tis vere nō hz similitudinē. qz nō fa
cit vuas ad vinū gaudij s̄ labru
scas vuā fell' a botz amarissimū
psa. v. Expectavi vt facēt vuas a
fecit labrusca. **Qui. xxxij.** vua eo
rū vua fellis a botz amarissim'
fel draconū vinū eoz a venenum
aspidū insanabile. vñ sensus ē:
ego sū: p̄ p̄p̄acōez methaforice si
milidīs: vitis vera: Est at̄ s̄m na
turā vitis adhuc notādū qd ē vi
tis masculina strictū hñs foliū a
palmitē fuscū malleolo' s̄btiles
aucas s̄btiles a palmites paucio
res. vuā gracile cū felle forti a vi
nū subtile a dulce a claz. Et ē vi
tis femina foliū hñ' tenue a la
tū palmites multos a magnos

malleolo' corticis albi. botz ma
gnū a vuā magz a ācas grossas
a lōgas. vuā magnā cū tenui co
rio a vinū aqum v̄tōsū a multū
a vocat vitis sclaua. Alia at̄ vi
tis masculina vocat vitis franco
mica a in hebreo vocatur vitis so
reth. **Qñ** ego xp̄s dicit se p̄ p̄pa
cōem vitē verā intelligit qd sit cō
patuā hñs p̄p̄retatē ad vitē so
reth q̄ est vera vitis in omī p̄p̄ie
tate vitis a iō dicit: Ego sū vitis
vera: vitis autē p̄p̄retates accipi
unt' tū in ligno. tū i palmis. tū
in ancis. tū in racemo. tū i botro
tū in vua. tū etiā i loco plāta cōis
**De cultura at̄ a palmitib' a fru
ctu in p̄p̄rijs locis dicem'.** lignū
at̄ est rax a s̄b a multuz medullo
sū c̄sp̄cū sue q̄ntitatis a nō videt̄
crescē p̄ tuicas ab p̄mo surfū sic
alia ligna s̄ p̄cā? a centro videt̄
mittē suū nutrimentū ad circūferē
ciā i circuitu **Cortex** tñ lōgitudi
nalit' adherz ligno. hz at̄ multos
nodos a id qd ē de nodo ad nodū
vocat malleol' qz tumorē hz i ex
tremitate ad moduz mallei. Est
at̄ lignū pl' fragibile q̄ scissibi
le a ē valde multum imbibēs hu
morez a ille i ligno paruz dirigi
tur ab aque sapōē. **Hec** ē ergo li
gni natura a ista moralit' adap
tantur prelato qz methaforice fu
erunt in xp̄o. fuit em̄ cōtemptibi
le lignum per humilitatē. **Ysaie
liij.** Quasi abscondit' est vultus

et? a despectu? fructuosu p operu
 multiplicatate a aiarum auerfio
 ne **Osee-x.** Vitis frondosa israhel
 fruct? adequatus e ei **Eccā-xxiiij.**
Ego quasi vitis fructificauit sua
 uitate odoris. Raritas autē sub
 stantie ligni facit hoc q multoz
 fit receptiuū a hoc ad misericordi
 am referē p quā multi in corde
 recipiuntur **Lu-vi.** Estote miseri
 cordes sic a pater vr̄ celestis mi
 sericors ē illa em̄ pat om̄ib? i cor
 dis visceribus locū **Gen-xxij.** In
 me hec om̄ia mala redūdant. **ij.**
Cor-xi. Quis infirmat a ego n̄
 infirmor? q̄s scādalisat a ego n̄
 vroz medullofitas referē ad de
 uocōem. qz medullofitas quedā
 itimoz pinguedo ē irrigās alia
 arāstancia **Job-xxi.** Ossa eozuz
 medullis irrigant. **p̄s.** Sic adi
 pe a pinguedine repleat anima
 mea. Qz nutrimentū nō ponit ab
 pmo ad supius s̄ ab intum̄is a
 centro cui? signū est q vbiāqz
 mādīt inuenit cellatū cuius cel
 le centz est in medio medulle a
 radij albis lineis ad supficiez di
 riguntur a hoc signat q grā cor
 dis i veritate a virtute spūalib?
 nutrit a de corporeis fomētis nō
 curat **Deut-viiij.** Nō in solo p̄ae
 viuit homo a **Sap-xvi.** Nō nati
 uitate fruct? pascunt homies. s̄
 sermo tu? qui pascit om̄ia Qz at
 cor̄ti ē habz ab pmo ad supius
 porrectū signat q nō vtitur infe

rioribus n̄ ad exteriorū necitate
 p̄. **Thimo-vlf.** habētes alimen
 ta a quib? tegamur h̄ijs cōtenti
 sim? **Multitudo** autē noboz est
 in ligno vt diu stans in eis nuti
 mētū melius digerat a hoc r̄ferē
 ad mētē plati qui diu mēte tene
 re debz ea que cōcipit donec ea di
 gerat hoc est dirigat ad racōez ve
 ritatis a regulā rectitudinis āte
 q̄ ad mēbra mittat ea q cōcipit.
Talis vitis fuit bt̄issima virgo.
Lu-ij. Maria autē cōseruabat o
 mia verba hec cōferens in corde
 suo. malleoli autē ex quib? cōpo
 nitur pond? significāt doctrina a
 disputacōis quib? a p̄fidia here
 sis cōteritur a malicia puerforū.
Ibere-xxiiij. In me v̄ba mea sūt
 quasi ignis estuās a quasi mal
 leus cōterens petras Qz autē pl?
 est frangibile q̄ scissibile referē
 ad cōstanciā a paciēciā fidei in q̄
 sancti frangi p̄nt. s̄ scindi nō pos
 sunt. qz occidi possunt s̄ auelli n̄
 possunt **Deb-xij.** Sancti p fidē
 vicerūt regna opati sunt iustici
 am adepti sūt repromissioēs ac.
 Qz autē multū imbibit humorē
 fitim signat a famē iusticie a sup
 impleo em ip̄si? **Matth-v.** Bea
 ti qui esuriūt a sicut iusticiā qui
 ip̄si saturabūtur **Eccā-xxiiij.** Qui
 edunt me adhuc esurient? a q̄ bi
 bunt me adhuc sicut? Qz autē il
 lum hūiorem paz ab aque hūo
 re digerit refertur ad castitatez

sobrietatis **Eph. v.** Nolite inebriari vino in quo est luxuria **Proverb. ix.** Bibite vinum quod misit vobis **Ecc. xv.** Aqua sapientie salutaris potavit illum. hec ergo est ligni natura christo adaptata et vicariis eius prelati principaliter et persequens cuilibet fidelis. **Papimus** autem latus et intercisus ad fructum cooperimentum et protectionem datur viti et hoc refert ad verba que quidem lata sunt in materia doctrine et predicacionis. **Intercisus** autem in auditorum capacitatibus quoniam cuilibet hoc quod sibi appetit promittit et sunt protectionis fructus quoniam se opponunt impugnationibus et impugnantibus. **ps.** Folium eius non defluet et omnia quecumque faciet prospiciunt. **Eze. xlvij.** folia eius perficiunt in medicina. **Ance** autem vitis quibus capit et tenet iuncta sunt bone conversationes relate ad dulcedinem congruencie ad quolibet hominem. quia illa dulcedine conversationis omnes attrahunt et tenent. quia per ipsam cuilibet congruit. **Greg.** debet solantis animus ei quem solat congruere et congrues inherere et inherens trahat et trahens ab eo in quo est remoueat et ad seipsum informando teneat. **Cor. x.** **Pine** offensionis esto te iudeis et gentibus et ecclesie dei sic et ego per omnia omnibus placeo non queres quod michi utile est sed quod omnibus ut salui fiant. huius signum est quod an ea plus habet de sapore vini quam li-

gnum vel papin? quia talis dulcedo facit hominem alijs saporosum et quasi quoddam odorem. **Racem** vocatur id in quo per coactiones pro plurime vine fundatur et hoc signum per uicacionis curam que in prelato debet esse in qua quilibet locum inueniat in quo vite fundetur. **Dan. iij.** **Esca** omnium erat in ea. **Math. xxij.** Quis putas est fidelis seruus et prudens quem constituit dominus. **Vua** autem quolibet significat fidelis in vite constitutus per vitis sustentacionem et sic omnes fideles per exemplum prelati sunt in christo. **Sap. xvij.** In veste poderis eius totus erat pictus orbis terrarum. **Botri** autem signant fidelium congregaciones. per familias quidem in lapidibus. per coentus in canonicis et monachis et prochie in villis quas omnes portat debet prelati per caritatem et gubernacionem. **ps.** impleuit vitis terram opuit montes umbra eius et arbuta eius cedros dei. **Extendit** palmites suos usque ad mare et ad flumen. **pagies** eius sic ego per significacionem christus est vitis vera. **Et** hoc est quod dicit: **Ego** sum vitis vera (et pater meus agricola est). **Hic** tangit culturam vitis. tangit autem tria cultorem et culturam et explanationem metaphorice. **De** cultore dicit: pater meus agricola est: agit enim in agro vinee ut plantetur et fructificet. **Et** ideo dicit apostolus. prima **Corinthi. tercio.** Dei agricultura

estis. dei edificatio estis. colendo
autem in agro agrum indigentem eli-
gendo. In loco pingui plantando
ad latus motus versus meridies
vineam soli exponendo. De vitibus
nobilibus vineam plantando. macerem
circa vim eam faciendo. torcular
in vinea construendo. turrim in ea
ad vinee defensionem edificando.
vineam impinguando. vineam plu-
endo. locum irrorando. vites putan-
do. terram fodiendo. vuas maturan-
do. et maturas colligendo. mez ex-
primendo et vinum in cellaria collo-
cando et hoc modo patet agricola
est. Indigens autem ager est qui ad
alienum cultum non est adhibitus et
hoc cor est quod dyaboli cultui vel
mundi non mancipatum est. quod sic
dicitur. **Cor. vi.** Que uocatio cri-
sti ad belial? **Leu. xix.** Non seres
agrum tuum diuerso semine. hic
est quod **Ier. p.** precipitur ut alienas
plantas euellat et destruat et dissi-
pat et disperdat et edificet et plan-
tet postea. Pinguis autem locus est
per conscientiam deuotionem. **Ysa. v.** Vi-
nea facta est dilectio in cornu filio
olei et est terra. **lxv.** nostra autem littera
habet in loco uberi. latus autem
motus est altitudo vite per iusticiam
Ier. xiiij. Indicat tibi dominus
pulchritudo mons sanctus. Versus
meridie autem ubi est calor in lumen
et flatus austris est secretum con-
templationis in lumine veritatis
et calore caritatis et consolatione san-

ctis spiritus. propter hec ei tria dicuntur
Ecc. xliij. Tripliat sol exiit mo-
tes. radios in eis igneos exufflas
suos scilicet in veritate caritate et spi-
ritualia consolatione. Vites autem no-
biliores moraliter quidem sunt virtu-
tes si vinea est anima vel vites
sunt anime si vinea est ecclesia. **Ibe-
re. ij.** Ego te plantavi vineam ele-
ctam donec semen exeret. Alia terra ha-
bet vineam sorech quod est genus vi-
tis optime. macerem facit circa vi-
neam custodiam angelorum et prela-
torum bonorum et circumfodit per timorem
Et de hijs duobus dicitur. **Ysa. v.**
Macerem circumdedit et circumfodit.
Turris autem in ea nominis domini in-
uocatio et sacre scripture munitio
Ysa. v. Turrim edificauit in me-
dio eius. **Cant. iiij.** Turris dauid
edificata est cum per m. cli. pendens ex
ea omnis armatura foras. **Prou-
xviij.** Turris fortissima nomen
domini ad ipsam confugit iustus et salua-
bitur. hanc vineam impinguat per
peccati considerationem et detestacionem. **Lu-
xiiij.** Mitta stercora si forte faciet
fructum. Torcular autem quod vinum
exprimit et vinacia separat est diudi-
cacio sui in confessione ubi impu-
rum a puro separatur per. **Cor. xi.** Si-
nosmetipsos diiudicarem? non uti-
quod iudicaremur. Nec sunt torcula
regis quod rex est et ratio iudicantis.
Et hanc vineam compluit pater per do-
ctrinam legis et prophetarum et irrorat
ratione gratie sue. **Ysa. xlv.** Rorate

celi desup. ac. Vites autē putat
supflua pauperib? erogando Lu
ce. xi. Qd̄ sipe est date elemosinā
et omnia mūdā sunt vobis. putare
est scādala amputae. Cañ. ij. Tē
pus putacōnis aduenit. Math.
xviii. Si oculus tuus scādaliset
te erue illū et proice abs te. bonū
est tibi ad vitā ingredi cum vno
oculo q̄ duos oculos habētem
mitti in iehennā. Terra autē fodi
tur sarculo discipline corporalis.
Heb. xij. In disciplina pseuera
te se vobis tanq̄ filijs offert de?
p. Coz. ix. Castigo corp? meū et
in seruitutē redigo ne forte cum
alijs p̄dicaueri ipse. ac. Vuarū
autē maturaō est fruct? gaudi
orū eternorū pfectio q̄ fruct? per
manet. Job. xv. Posui vos vt ea
tis et fructū afferatis ac. Alioqn̄
immaturā vua est acris et acerba
que signat fructū immaturū. Je
re. xxxi. Patres nostri comederūt
vua acerbā et d. f. o. hec vua col
ligit qz fruct? in spe remuneracō
nis celestis r̄seruat. ij. Thimo.
p. P̄cio cui credidi et cert? sū ac.
sic cū dño colligit q̄ sicut dicitur
Jo. iij. Cōgregat fructū in vitā
eternā. qui autē sic nō colligit p
dit. Mat. xij. Qui nō colligit me
cū disp̄git. Vinū autē merū exp̄
mere est q̄t die cōsciēciam discu
tucōdo purificare p̄. Thimo. p.
Caritas est de corde puro et cōsciē
cia bona et fide nō ficta p̄. Calix

in manu dñi vini mei plen? mix
to. Vinū autē spiritualiū gaudi
orū qd̄ est pars regni celoz. Rō. x
iij. Nō est regnū dei esca et pot?
s̄ iusticia et pax et gaudiū in spū
sancto p̄. Vinū letificat cor hoīs
hoc in cella vinaria reponit quōdo
ad vtilitatē fidelīū in secreto cor
diū collocatur. Cañ. ij. Introdu
xit me rex in cellā vinariā ordina
uit in me caritatē. Dic ergo pat
me? agricola est. Math. xv. Om
nis plātatio quā nō plātavit p̄
me? celestis eradicabit p̄. Vifi
ta vineā is. quā p̄fice eā quā plā
tex. tua. Exodi. xv. Introduces
eos et plātabis in mōte heredita
tis tue. ac. (Om̄em palmitem)
Tāgit hic modū pruaadi vites
duplicat scz tollēdo et amputādo
inutiles palmites et purgādo vti
les. Dicit ergo. Om̄em palmitē.
Sūt invite duplici ex causa pal
mites inutiles. qd̄am ei sunt luxu
riātis ex aquoso humido multū
crescētis et ideo nichil fructifican
tes et illi sūt in toto tollēdi et sig
nāt illos in ecclesia qui se dāt lu
xui et cōcupiscētijs quos a tali vi
ta oportet p̄scidi vt viciū referet
in natura: et hoc signat. Deutero.
xxi. Vbi p̄cipitur filius cōtumax
luxurijs et comessacōnib? vacās
lapidari vt malū auferat a terra
iustorū prima Coz. vi. Auferte
malū ex vobis ipis. Secūda apu
tatio est qn̄ amputatur supflua

q̄vel cōbusta sunt ariditate vel de
 structa nimia tenuitate vel super
 flua sūt pondere sup̄i vires vitis
 p̄mi significant eos quos ignis
 auaricie succēdit et adurit vt nu
 trimentū vitis totū ad se tr̄hat
 nimis se et nō p̄ximū amātes. se
 cūdi significant pusillanimes et
 iam pene desperātes et de illis du
 obus in psal. vbi de vinea agit
Incensa igni et suffossa ab incre
 pacōe vultus tui pibunt **I**ncen
 sa em̄ igni sūt vt dicit **Aug?** q̄s
 amor sui male inflāmat. suffossa
 autē sunt q̄ timor et pusillanimi
 tas humiliat. superflua autem a
 quib? purgāde sunt. vites sūt cu
 re nimie tēpalium q̄bus sp̄ual
 fructus impedit. ij. **Thi. ij.** Nō
 militās deo implicat se negocijs
 secularib? vt illi placeat cui se p
 bant (et onem q̄ fert fructū) sic
 discipuli et apli (purgabit euz)
Glō. purgabit mūdando corda
 sp̄ritū veritatis infundendo. De
 p̄mo **Actu. xv.** fide purificās cor
 da eoz. De secūdo **Actuū. ij.** Re
 pleti sūt ōnes sp̄sancto et ce. lo.
 put sp̄ssais da. elo. illis. **Eze.**
xxxvi. Ramos v̄ros expandite
 florete et fructū facite populo meo
 isrl̄ (vt fructū) virtutis et aiarū
 d̄uersiois (plus afferat) **Ecc̄. xx**
iiij. **Rami mei** honoris et gr̄e **Cā**
ticor. ij. vinee floretes odorez de
 denunt (Jam vos mūdi estis) tā
 gitur hic explāciō methafoē

Tangit autē duo: similitudinē
 de cultuā adaptat et ad manendū
 in vite inuitat. dicit autē: iā vos
 mundi estis: id ē mundati et hoc
 dicit **Mal. iij.** sub alia methafo
 ra **De**debit cōflās et emundans
 argētum et erūt dño offerētes sa
 crificiā in iusticiā (pp̄ter sermo
 nē quē locutus sū vobis.) **Ser**
mo em̄ dei in sacramtis et i doctri
 na mundata et sanctificata et si v̄bū
 detrahāt in sacramēto ab elemē
 to elemētū nichil facit **Job. xvij.**
Sanctifica eos in veritate qz ser
 mo tu? veritas ē p̄. **Thi. iij.** facti
 ficatur p̄ verbū dei et oracōez. ser
 mo em̄ dei siue verbū vt dicit **Au**
gustin? Est cū amorē noticiā et p
 amorē accendit affectū et incedit
 et consumit purgādo in affectu et p
 noticiā illuminat intellectū et p
 pellit tenebras erroris et dubieta
 tis ab intellectu et sic mūdāt vtrū
 qz intellectū scz et affectū p̄s. **Ig**
 nitū eloquium tuū vehementer
 et seru? tuus dilexit illud **Et** sic
 purgat et mūdāt accēdit et illū
 nat. p̄s. **E**loquiū dñi argentum
 igne exa. pp̄ter hoc est a terreni
 tate affect? p̄batū septuplū hoc
 est p̄ septēplicem sp̄m (mācte)
 ego sic mundati (in me) **I**nuita
 cō est ad manendū. qz sic in no
 bis nō est impedimentū impedi
 ens ad fructū: manete ergo in me:
 p̄ caritatis insercōez **Rō. xi.** **I**ns
 tus es in bonā oliuam et socius

radicis et pignoris factus est **Ep̄s.**
iiij. In caritate radicati et fundati.
ut possi. cōpre. cū om̄. san. que sit
lon. lati. et profū. et sublimitas.
Pare etiā sup̄ eminentē sciēcie
caritatē xp̄i ut impleamini in o
nem plenitudinē d̄i. qz sic bono
humore impletur palmes ad fru
ctificandū (et ego in vobis) sup
ple manebō in vobis fūdes spiritū
et graciā quibz sic succo b̄itatis
mee infusi fructificetis **Job. xxiij.**
Radix mea apta est secus aq̄s et
ros in messione mea morabitur
Job. xvij. Ad humore mittit ra
dices et in tēpore siccitatis nō erit
sollicitū. nec aliq̄n definet facere
fructū. **Ep̄s. iiij.** habitare xp̄m p
fidē in cordibz v̄ris: **Sicut pal
mes q̄c.** hic tangit qualit̄ in deo
manendo est fructificandū. dicit
autē tria In quoz p̄mo similitudi
nē resumit ad vitis et palmitis cō
pacōez. In secūdo dicit illi? opa
cōis spūalem racōem In terco oñ
dit ex hoc ad fructum eos accipe
ptātem. Dicit ergo in p̄mo duo.
scz similitudinē in opposito et simi
tudinē in p̄posito adaptās i op
posito sic (**Sicut palmes nō p̄t fa
cere fructū nisi manserit in vite**)
eo qz fonte humoris destitutus ē.
Sap. iiij. Consumētur rami in
cōsummati et fructus eoz inutiles et
acerbi ad māducādū et ad michi
lū apti **Ysa. xvi.** dñi genūz exā
berit flagella eius vsqz ad p̄aser

puenerit. Quī genūz sunt demo
nes et exā dunt p suggestione pec
cati palmites vitis et ido dicunt
ad p̄aser puemisse qd̄ incedū in
terptatur. qz cupia p̄di incede
rūt (a semetip̄o) ego nō facit fru
ctū s̄ p hoc qz manet in vite (sic
nec vos) poteritis spūaliter fru
ctificare (nisi in me manseritis)
Iher. xvij. **H**is vir qz cōfidit i
dño et erit dñs fiducia eius. Est
enī q̄si lignū viride qd̄ ad hūore
mittit radices suas **Ido d̄. Ysa.**
xi. Radix yesse qz stat in signū po
puloz ipsum gētes dep̄cabūtur
(**Ego sū vitis q̄c.**) p̄seq̄t similitudi
nē in p̄posito: **Ego sū vitis: Qui**
in ministro hūore spūalis et eterni
gaudij qz cor letifico qz fiduciā bo
ne sp̄i r̄do. qui seculi tristitias
pello. qui inebriādo seculariū ob
liuiscā facio. qui calore caritatis i
fūdo **De p̄mo d̄. Judic. ix.** Dixit
vitis nō possum deserere vinum
meū qd̄ letificat deū et hōines. **De**
secūdo i p̄s. **Vinū letificat cor bo
nis** **De terco. iij.** **Esdre. iiij.** **Ovin**
fortissimū ē vinū **Job. xxxij.** **En**
xenter me? q̄si mustū absqz sp̄iā
culo qd̄ lagunculas nouas disrū
pit **Ex hoc enī qz efficit bone sp̄i**
boies cōfidentes et fortes facit ut di
cit **Arist. 3. ethi.** **De q̄rto d̄. p̄u.**
xxxj. **Date sp̄cerā merē. et vi. h̄is**
qz in ama. aie sūt bi. et obli. ege
sue et doloris nō recordentur āpli
us. **De q̄rto dicit Cant. septio.**

Guttur ei? sicut vinū optimū di
 gnū dilecto meo ad potandū la
 biiq; a dentibus illius ad rumi
 nandū Ruminās enī nō recorda
 tur alteri? De. vi. dicitur **Can.**
 ij. Introduxit me rex in cellaz vi
 nariā ordinavit in me caritatez.
 Sic ego sū vitis habūde omb?
 vinū leticie effundēs. Gen. xlix. li
 gans ad vineaz palliū suū a ad
 vitē o fili mi afinā suam Tū enī
 de vino effundit hec vitis q; a
 sellus gentilis a afina synagoge
 vino leticie eius onusti recedunt
 a ideo ibidē dicitur lauit in vino
 stolā suā in sanguine oliue pal
 liū suū. sanguis autē vne sāguis
 xpi est q; de vna corpis xpi exp̄l
 sus lauat stolā pprie cōuersatio
 nis a palliū caritatis q; ad colorē
 opent̄ primus. **(Qui manet in**
me) p caritatez. prime **Joh. iij.**
 q; manet in caritate in deo manz
 a dicit in eo **(a ego in eo)** sic mi
 nistrans succū hūoris vñ fructifi
 cat. vñ **Joh. xvij.** vt dilcō qua
 dilexisti me in ipis sit a ego in ip
 sis **(h̄ fert fructuz multū)** me mi
 nistrāte virtutē ad fructificādū.
Ysaie. iij. Erat germē domini i
 magnificēcia a gloria a fructus ter
 re sblimis. **Ezech. xl vij.** Nō defi
 ciet fructus eius p singulos mēses
 afferet primitia. **(Quia sine me**
nichil potestis facere) **Ysaie. xx**
vi. Omnia opera nrā operatus es i
 nobis dñe. **Ozee. xiiij.** Germina

bunt q; si vinea memoriale ei? q; si
 vinū libani. **(Si quis in me nō**
manserit) Dicit hic similitudinis in
 ducte spūalem racōnem Et pmo
 in opposito. deinde in pposito Di
 cit ergo: **Si q; in me nō manse**
rit: Diuisus a me p peccatū a scil
 mata q; pcurat in ecclā **(mittetur**
foras) ext̄ societate bonorū a be
 atorū. **Math. xxij.** Proicite in te
 nebras exteriores. ibi erit fletus
 a stridor dencū. **Rō. xi.** Noli altū
 sapere s; time q; si deus naturali
 bus ramis nō pepit ne forte nec
 tibi parcat alio q; a tu exideris.
(sicut palmes) abscisus **(et are**
scet) hūore gracie vite destitutus?
In epla iude arbores autūnales
 bis mortue eradicatē **(a colligēt**
eū) glosa mellores āgeli **Math.**
xij. colligent de regno eius omnia
 scandala. hec autē collcō est q; n̄
 mali a stulti peccatoēs siml liga
 buntur vt fasciulus vnus a picie
 tur in infernū. **Ysaie. xxiiij.** Con
 gregabuntur a gregacōne vnus
 fascis in lacū a claudentur in car
 cere **(Et in ignē)** eterm̄ incendiij
(mittēt) illi q; collegerūt **(et)** ibi
(ardet) imperpetuū. **Ezech. xv.**
Fili hōinis qd fiet de ligno vitis
 a parū infra. **Eccē igni datū est**
in escā vtrāq; partē ei? cōbussit
 ignis hoc ē corpus a aiā. a me
 dietas eius scilic; diuidū redacta
 est in fauillā **Dan. iij.** Fornax ba
 bilonis icenditur malleolis que

funt sacramētavitis (si māseritis
in me) Tangit hic racōez simili
tudinis in pposito dices: si man
seritis i me: p dilectōez. p. Cor.
vi. Qui adherz dño vn? spūs ē.
(a verba mea in vobis māserit)
p que fucus bōitatis a veritatis
mee ad vos ptransit. Jac. p. In
māfuetudine suscipite inhitū ver
bū qd potest saluare aīas vrās.
p. Joh. ij. qui dicit se in ipō ma
nere debz sic ipē ambulauit a ā
bulare. (Qdūqz volueritis pete
tis) qz tūc nō petetis nisi in volū
tate vitis a in cōformitate spirit?
eius qui ministrat vobis a vite
(a fiet vobis) Deu. iij. Dñs de?
nr adest cūctis obsecrōib? nrīs
psa. lviij. Tūc inuocabis a dñs
exaudiet clamabis a dicet Ecce
assum. Obicit autē cōtra hoc qd
dicit. ij. Cor. xij. Peccit paulus
p stimulo a nō ē exauditus. S?
ad hoc sepe respōnsū ē. qz pctācio
hoc nō fuit de ptenentib? ad salu
tē. (In hoc clarificat? ē pr me?)
hic oñdit q ex hoc q in xpō ma
nent ad fructificandū accipiunt
potestātē. virtus em a prē p fili
um ministrat: pater at libenter
ministrat p filium virtutē p quā
ipse clarificatur a hoc est qd dicit
In hoc clarificat? est pater me?
nō in se s in mēbris meis in quī
b? clara virt? eius apparet. alia
lra habz glorificat? Ysa. lx. ger
men plantacōis mee op? man?

in ee ad clarificandū. Mat. v. vi
deant opera vestra bona a glorifi
cent prēm vrm qui in celis ē. (vt
fructū plurimū afferatis) in cūsi
one animaz a fructu bonorū ope
rū Ysa. lx. Minim? erit in mille
a puul? in gentē robustissimā p
ma. Pet. ij. Ges scā popul? acqsi
cōms vt virtutes eius annūcie
tis qui vos de tenebris vocauit i
āmirabile lumē suum. popul? ei
acquiācōis est popul? plurime
fructificacōis (a) p h? (efficiam
mei discipuli) hoc est imitatores
Jo. viij. Si vos māseritis i ser
mōe meo mōvere discipuli mei ei
tis a cognoscetis vitatē a vitas
liberabit vos. discipul? em mgrī
est imitator. mgrī autē ad hoc ve
nit vt fructum faceret a discipuli
ad hoc sunt instituti vt eum i h?
sequatur Joh. xv. Posui vos vt
eatis a fructū afferatis a fructus
vester māeat. hoc est ergo qd di
cit (sicut dilexit me pater) tangi
tur forma qualif ad fructifican
dū vtiliter in xpō maneat. dicit
autē hic tria. In quoz pmo dicit
qualif p eum dilectō prīs descē
dit in discipulos. Secūdo dicit
qualif manent in ipi? dilectōe.
Terāo quo fine a fructu. In pmo
lorū dicit duo scz qualif dilectō
prīs p eum venit ad discipulos a
ponit inuitacōez ad manendū i
dilectōe. dicit ego: sic dilexit me
pater: pater vt dicit. Hylarius

dupliciter amat et diligit filium et
 essentialiter et notionaliter. De es-
 sentiali dilectione dicitur in similitudine
 neque de notionali quia pater diligit
 filium spiritus sancti et sic filius diligit di-
 scipulos spiritus sancti quod dilectio quibus
 sit essentialis eo quod connotat effectum
 in creatura tamen connotat in eo dile-
 ctio notionalis. quia spirat eis spiritum
 sanctum ita quod per ipsos datur spiritus sanctus
 et in collatione sacramentorum ab
 ipsis facta et sic illa similitudine dicitur
 hic: Sic dilexit me pater (et ego di-
lexi vos) ponens in ministerio quo
detur spiritus sanctus a deo non tamen a verbo
Jo. iij. pater amat filium et omnia de-
dit ei in manus Mat. iij. tu es
filius meus dilectus: et ego dilexi
vos: sic dans verbum amoris donum
quod est spiritus sanctus. p. Jo. iij. Vide
te quale caritate dedit nobis dominus
ut filii dei nominemur et simus? Fi-
lij autem dei non sumus nisi per spiritum ad-
optionis acceptum a filio (Manete
in dilectione mea) Ecce imitatio
ad mandatum in dilectione. manz at
homo in dilectione per se nolle et idem
velle. quia conformitas voluntatum conser-
uat dilectionem Deu. vi. Diliges
dominum deum tuum ex toto corde tuo et
ex tota anima tua et ex tota mente tua et
ex totis viribus tuis Sic enim ma-
nes in dilectione quoniam totum cor hoc est
voluntatem eius amore habes arde-
te Luc. xiiij. Rone cor nostrum ar-
des erat in nobis quoniam totam mentem
ac memoriam eius habes amore eius at

tetam Tren. iij. Memoria mea
ero tui et tabescet in me anima mea quoniam
totam animam tuam quam intellectualis est
veritate eius habes lucet. Ysa. lvi
ij. Implebit splendoribus animam tuam
et ossa tua liberabit quoniam totam
virtutem tuam in gratia habes operante
et nulla parte odietem. quod dicit Gre-
gorius quod caritas magna operatur
si est. si vero operari renuit caritas
non est Gen. xix. Videbatur ei di-
es pauci per amoris magnitudinem
sic ergo manete in me (si precepta
mea seruaueritis) Dicit hoc signum
qualiter quod infallibiliter manet in
dilectione et in ipso. Et dicit duo si-
gnum scilicet et signum infallibile ratione
Signum dicit: si precepta mea
seruaueritis. quia preceptum est
signum siue voluntatis et non diligit
qui deformem habet voluntatem
Sic ergo (manebitis in dilecti-
one mea) prima Johan. iij. Non
diligamus verbo neque lingua si-
 opere et veritate Johan. xiiij. Si-
 quis diligit me sermonem meum
seruabit (sicut et ego precepta pa-
tris mei seruauimus) signum datur datur
hic infallibilem rationem Phil. ij.
Factus est obediens patri usque
ad mortem Johan. iij. Meus a-
 bus est ut faciam voluntatem pa-
tris mei et ut perficiam eius opus
(et maneo in eius dilectione) per
conformitatem voluntatis Joha-
 nis. xiiij. Ut sciant omnes quia ego
diligo patrem et sicut mandatum

dedit michi paf sic fao **B**urgi
te et eam? hinc dilectio em vici
lum est cordiu nec vnu dimittit
discordare ab alio (hec locutus
fu vobis) a fine hoc ondit dices
hec omia q dixi locut sum vob q
lit in me maeratis nec visa morte
mea a me separemini hac de ca.
(vt gaudiu meum in vobis fit)
Gaudiu em meu est de fructu ai
maz et pfectu fideliu: vel gaudiu
meu: qd est in me qz hoc est gau
diu pur et nudu **Phil. iiii.** gau
dete in dno semp itez dico gau
dete. **psa. vi.** Gaudes gaudebo in
dno et exultabit ania mea in deo
meo **Itē. xxxv.** Gaudiu et leticia
obtiebut fugiet dolor et gemit?
(et gaudiu vtz impleat) vt vbiqz
fides pdicetur. qz tuc erit gaudi
um plenu vel gaudiu impleatur
sic q in nulla sui pte dolo e misce
bit nec luctu occupet. vel gaudi
um impleat hoc est de pleno et su
mo et implere vos habeat bono
sicut de do. **De pmo dz. Ysa. lxij.**
Gaudebit sponsus sup sposa et
gaudebit sup te de? tu? xps spo
sus est et ecia sposa q gaudz qn
fit catholica hoc e vniuersal. **De**
secudo dicit Ysa. lx. Videb et af
flues et mirabitur et dilatabit cor
tuu **De terco dicit Math. xxv.**
Intr in gaudiu dni tui Jo. xvi.
Petite et accipietis vt gaudiu ve
str plenū sit (Hoc est pceptum
meu vt diligatis inuice et) hic i

cipit exhortari ad dilectioez pri
diat hic septē. scz dilectiois pre
ceptu dilectiois modū dilectio
is quātitate. **fm virtutis aduz**
dilectiois signum. dilectiois effe
ctū. plene dilectiois officiu et dile
ctiois vim apud deū et hec p or
dinē in lra continent et stant in
eis qcquid cōtinet secūda pars
hui? capituli. dicit ergo: hoc e p
ceptu meu vt diligatis et. **In h**
notat dilectiois pceptu **Et i hoc**
notatur tria scz ab alijs pceptis
hui? pcepti discrecio et in omib?
alijs pceptis directio et hui? pre
cepti in deo p omib? alijs exēpla
ris pmonstratio. pmiū importat
p p nomen hoc qd significandā
notat et discrecioez. **Discretū aut**
est ab alijs in trib? scz. qz vnit
ōia vt radix. quia implet alia
vt forma et motor et quia pfiat
aliavt finis. per hoc q est radix
nutrit et nutritiētū dilectiois a
ministrat. per hoc q est motor et
forma format ad meritum vtu
tis. per hoc q e finis pfiat ad cō
plementū vite spiritualis. **De p**
mo dicit Grego. Precepta domi
nica multa sūt et vnuz. multa sūt
p virtutem opois. vnum in radi
ce dilectiois Eph. iij. **In carita**
te radicati et fundati vt pos. cōp.
c. o. s. sic dicit sapiēcia Ecā. xxiiij.
Radicavi in populo honorificato
popul? enim honorificatus e po
pul? sanctorum in quo sapiēcia

radicat p caritate honestatis pre
 ceptoz. **Ite** in eode **In** electis me
 is mitte radices. **De** secundo dicit
 btis **Aug?** q forma pceptoz
 est caritas qua omnia informant
 pcepta ad virtute meredi. **Et** io
 dicit habe caritate a fac qcquid
 vis **Forma** hec mouet ad opa p
 ceptoru a vrget a agit ad omnia
 implenda. **vii. ij. Cor. v. Caritas**
xpi vrgez nos. **Rō. viij. Quia** qz
 spu dei aguntur hij sūt filij dei **Qz**
 autē mouet cū impetu dicit **Eze.**
p. Quia qz ibat spūs impetus
 illuc gradiebant nec reuertebā
 tur cū ambularet **In** hac forma
 totam legem informat a implet
Rō. xij. Plenitudo legis est dile
 ctio. **De** terco dicit p. **Chimo. p.**
Finis pcepti est caritas de corde
 puro a conscientia bona a fide nō fi
 da. qz omnia pcepta ad caritatem
 qh ad finem referuntur. qz ppter
 caritate implent magis q ppter
 debitu. **hoc** etiā pceptum nouū ē
 a vetus. h de hoc iā in anhabitis
 dictum ē: **hoc** ergo est pceptum
 meū: **Preceptū** id ē qd ante cap
 tum siue p principio acceptuz ad
 regulam actionū. qz pncipiuz a
 regula est caritas omis homi i no
 bis a nichil est bonū pfectum ni
 si in qptum se habz de caritate sic
 dicit p. **Cor. xij. Si** caritate nō
 habuero nichil sū etiā si linguis
 loquar āgeloz a habuero onem
 fidem ita vt mōtes trāsseram a si

distri. ones fa. meas in a. pau. a
 si tra. cor. m. ita vt ardeā: caritatez
 autē nō habuero nichil sū. mēsu
 ra ergo a forma omium bonoruz
 est ex caritate a ideo ipa sicut for
 ma discernit inter filios regni a
 filios pdicō. nis a dat formā me
 rendi omibus opib? a ido est re
 gula moz a opaconum **Gal. vi.**
Quiqz hanc regulā secuti fuerit
 pax sup illos a misericordia a su
 p israhel. dei sic igit est pceptum
 p alijs captum ad regulā opaci
 onum sicut ars qdā a forma ad
 opandum a hoc etiā mō dicitur
 mat omis homi **Ecā. xv. Obuia**
 bit illi quasi mat honorificata q
 ones alias vtutes regit a regulat
 sicut mat filias regit a regulat.
 hoc ergo est pceptū meū: trib? de
 causis. meū qdem qz a me spūa
 liter impletū. meū qz inter me a
 prēm exemplariter pmostratū.
 meū inqz qz speciali signo desig
 natū. p. **Ioh. iij. In** hoc apparu
 it caritas nō quasi nos dilexerit
 m? deum sed qm p? ipse dilexit
 nos a ideo nich. il ligauit euz nisi
 caritas **Ihere. xxxi. In** caritate p
 petua dilexi te a ido attraxi te mi
 serās. ppetua autēz caritas nō p
 uenitur vel dono vel merito a io
 nichil est in ea nisi caritas nostrī
 autē est debita a ideo nō est pura
 caritas. **hoc** ego specialit a xpo ē
 impletū **Est** etiā hoc pceptum i
 prē a filio sicut in pino exēplari

pmonstratū. mutua em̄ est dilectio inter patrem ⁊ filiū ⁊ hec dilectio est nexus quo sibi inuicem pater ⁊ filius cōnectuntur qđ in nullo alio est p̄ceptor p̄. **Johā. iij.** Carissimū diligam⁹ inuicē. quia caritas ex deo est ⁊ qui diligit frēm suum ex deo natus est ⁊ cognoscit deū. Cognoscit autem deū sicut exēplatu. cognoscit exēplar. hinc est qđ **Can. viij.** dicit dilect⁹ me⁹ clamat ad me pone me sicut siḡculum sup cor tuū. si gnaiculū ē sigillū siue signū p̄fū datū vt dicit **Grego.** Nec caritate dilect⁹ in cor sponse imp̄met sicut sigillū in cera nisi dilectōis apud se pmā figurā ⁊ formā hēret. meū etiā qđ speciali signo designatū. **Dignū** autē dilectōis inallibile qđ ex dilectōe xps extitit in hōiez sit transpōit⁹. hoc em̄ vt dicit **Pro. 1.** ⁊ **Dani.** fecit philatrophia **Can. vi.** Aute oculos tuos a me quip̄si me auolare fecerūt **Dilectō** em̄ ē transponens diligētē i dilectū. p̄mo cor tāgit. secūdo calorē facit. terco vulnerando scidit. q̄to liq̄facit ⁊ q̄to violentē transpōit in id qđ diligit. vt cū illo sit ⁊ nō secū apud seip̄sū. vñ ex dilectōe hōnis dicit. **3a cl. ij.** Qui tāgit vos tāgit pupil laz oculi mei. **De calore** dicit in ps̄. **Ignis** in asp̄cū eius exardescet. vñ moȳsi apparuit in igne flamme **Exod. ij.** **De terco Cant. iij:**

Vulnerasti cor meum soror mea sponsa vulnerasti cor meum vno oculoꝝ ⁊ c. ⁊ ibidē tercio **Media** caritate cōstrauit **De quarto Cāticoy. v.** Anima mea liquefacta ē vt dilect⁹ locut⁹ ē **De quinto ps̄.** Adhesit anīa mea post te. sic ergo dicit: hoc est p̄ceptū meū: de quo aut sit p̄ceptū dicit (vt diligatis inuicē) qđ sic in an̄bitis dixim⁹ **Dilectō** est trāsiēs ⁊ retānsitu⁹ affect⁹ **In** quo q̄tuor notātur. scz qđ ē affect⁹ p̄m⁹ qui ē causa ōnium alioꝝ affectūū **Et** etiā affect⁹ intm⁹ ⁊ est affect⁹ dulcissim⁹ ⁊ iignit⁹ **De p̄rio dicit Aug.** Qz cū quatuor sint affect⁹ naturales: scz spes. timor. gaudium ⁊ tristitia: qđ ōnes causant⁹ ex amorē ⁊ ido primus affectus est amor dilectōis siue caritatis. ido p̄ceptum de dilectōe dicitur p̄mū ⁊ maximū **Matth. xxij.** hoc est p̄mū ⁊ maximū mādatū ⁊ qđ dilectio dei ⁊ dilectō p̄xi ex eadē p̄cedunt caritate. idē dicit secūdū mādatū qđ ē de dilectōe p̄xi eē siue huic. ido ergo ex dilectōe p̄cipit qđ hoc post affectū deo ⁊ p̄xiō vicit ⁊ illo alligato ad deū ⁊ ad p̄ximū n̄l vanū in spe vel timore vel gaudio vel tristitia elinq̄tur. hīc est qđ in **Leuit.** in festo penthecostes quod est festū amoris p̄cipitur nobis qđ primicias igne coctas domino offeram⁹. qđ p̄mia cordiū nostroy affcūs dilectōis

sunt que i igne spūssandi tosta-
 hoc est feruore deuocōis debem?
 offerre. intus autē affect? qz
 nichil ita pfundat in corde sicut
 amor qd ondit carnalis affect?
 lenocinij quē medici ereos appel-
 lant. qz destitunt a vires a sēsum
 aliqñ a frequēter mortē inducit.
 hoc autē multo pl? facit amor di-
 uin? extensus in beuz a in pximū
 Ille em pl? pfundatur a de hoc
 affectu dictū est **Concupiscit** a de
 fiat anima mea in atra dñi **Cō-**
cupiscēcia em hec bona cupiscē-
 cia est q est amoris. defectus at
 destitucio est in nō habēdo amā-
 tum ad votum a in hoc affectu di-
 ctū ē illd **Can. v. Nūciate dilecto**
 meo qz amore lagueo Est etiam
 affect? dulcissim? qui etiā labio
 sa a amara sua cōdit dulcedine.
Eccā. xxiiij. Spūs me? super mel
 dulcis a hereditas mea sup mel
 a fauum **Constat** autē q spūs ē
 spūs caritatis. hui? signū est q
 iacob seruiēs p rachel septem ā-
 nis apud laban laborē nō sēsit
 penitus potitus optatis nupcijs
Gen. xxix. Videbant ei dies pau-
 ā p amois magnitudie Rachel
 autē spūalis boni in dō a pxio si-
 gnificat dilectōnez. hijs ergo de
 causis dicit: hoc est pceptū meuz
 vt diligatis inuicē: vt ab vno in
 aliū trāseat amor a retrāseat i
 pximū a itēz in alterz a hec non
 deficiet vnq? **Dic** em semp solui

tur amoris debitū a soluendo qll
 bet ampli? obligatur ad debēdū
Rō. xiiij. Remini quicq? debeatis
 nisi vt inuicē diligatis a ibidem
Reddite vobis debita amoris. er-
 go debitū qd plus a pl? debetur
 soluendo semp debet a amās ab
 illo nunq? absoluit **A**dbuc autē
 ex quo amor ignis ē a in reflexi-
 omb? ignis magis a magis est u-
 ans icendit oportz etiā q amor
 trāsiens a retrāsiens accedatur a
 confortetur **Ysa. l. Accēdi** flāmis
 ābulate in lumine ignis pñ a in
 flāmis quas succendistis vobis
Lu. xij. Ignē veni mittere in ter-
 ram aē. ergo diligatis inuicē vt
 dilectōnis debitū semp soluat.
Et vt ignis caritatis magis ac
 magis accendat ex mutuis puo-
 cacōib? caritatis: hoc ē ergo pre-
 ceptum meū vt diligatis inuicē
 (hic dilexi vos) hoc ē forma q mā-
 datum debz seruari **Est** autē hec
 forma sic itelligēda q diligam?
 gratuito munere caritatis i quo
 nos xpūs dilexit. diligam? inuicē
 in eo qd xpūs dilexit i nobis. dili-
 gā? inuicē ad h ad qd nos xpūs
 dilexit. diligam? inuicē ordine q
 nos xpūs dilexit. diligam? inuicē
 ex eo quo nos xpūs dilexit. pmut
 est in eo q non empta vel pro
 merita caritate xpūs nos dilexit
Qsee. xiiij. Diligā eos spontanee
 hoc est libera volūtate q nec emp-
 ta est nec pōio puenta **Ysaie. xl.**

et **Rō. xi.** Quis pro dedit illi et re-
buef ei. h̄ e causa q̄ d̄r **Eph. iij.**
Dedit dona tribus et intellexit de
donis amoris. qz amor cū dono
donari vult. vel ipse cadit a racōe
doni et amoris emptū et meritū a
iudice ad dandū et amor vult es-
se liber et nō coactus p̄. **Joh. iij.**
In hoc appuit caritas dei in nob̄
nō quasi nos dilexerim? deum. h̄
qm̄ p̄or ipse dilexit nos. q̄n̄ymo
cum cōtra amorē ei? inimicias
exercerem? ipse cōmendabilē in
nobis impedit caritatē gratuitā
et liberā. **Rō. v.** Cōmendat autē
deus suā caritatē in nobis qm̄ cū
adhuc inimicū essem? rēcōciliati
sum? deo patri p̄ mortē filij eius.
Id autē qd̄ crist? in nobis dile-
xit est sal? nostra et bonavita. pec-
catū em̄ in nobis nō dilexit h̄ vir-
tutez et bonū et vt vniuersalr dicat
similitudinē suam. qz et ip̄a dile-
ctio similiū est vt dixit. **Empedo-
cles.** qz dissilia adinuiçē se odiūt
et pugnāt. vñ **Jo. xv.** Si de mū-
do fuissetis mūd? qd̄ suū eāt dili-
gēt. **Ita** qz si ex deo estis de? qd̄ su-
um est h̄ est d̄mū in vob̄ diligit.
Judic. v. Cor meū diligit prin-
ces israhel. p̄ncipes autē isrl̄ sunt
p̄ncipes p̄ncipatū tenentes et ha-
bitātes inter rēctissimos deū vidē-
tes. **Sapie. vij.** Reminē diligit
de? nisi q̄ cū sapiā imbitat. qz ta-
lia similitudinē xp̄i p̄ficiūt in no-
bis et hoc etiā in nobis inuicē dili-

gam? vt vera dilectō possit appel-
lai et iō dicūt p̄bi **Aristo.** et **Tuli?**
Qz vera dilectio nō nisi sup̄ bone-
stū fundat et hoc est similitudo xp̄i
in nobis. in hijs q̄ ad virtutē p̄-
tinēt et ad bonaz vitā. **Diligam?**
etiā inuicē ad h̄ ad qd̄ nos xp̄s
dilexit hoc fuit vt dic̄ **Aug?** vita
etna ad quā nos secū possidēdā
dilexit et iō nos t̄nslati esse dicim̄
in regnū sue dilectōis **Col. p̄mo**
Eripuit nos de ptate tenebray et
trāstulit nos in regnū filij dilecti-
onis sue. **Diligam?** inuicē or die
q̄ xp̄s nos dilexit. **Hec** em̄ om̄ia
sua ordiate ad dilectōem nrām
retulit vitā corpis pro animab?
nostris exponēdo. seipm̄ patri p̄
nobis offerēdo. animā in p̄cūm
nostre redēp̄tionis tribuēdo. vir-
tutē sue d̄imitatis cōtra fortē qui
nos detinebat exercēdo. **De** sāgu-
ne suo et corpore nobis alimentū
spirituale parādo. v̄ba p̄tulit vi-
am salutis nos erudiēdo. opa fe-
cit nobis exēplū vtutis et salutis
dādo. m̄iācula multa nos in fide
cōfirmādo. **Dic** ergo et nos om̄ia
nostra ad vtilitatē proximi refeā-
m? . si sicut boni discipuli formā
dilectōnis imitari volum? . **Vitā**
em̄ corporalē debem? pro fratrib?
ponere. qz aīa fratris melior est
q̄ vitā nostra corpalis p̄. **Jo. iij.**
Dicit xp̄s aīam suā p̄ nob̄ posu-
it. ita et nos debem? aīas p̄ fr̄ib?
ponē aīa aut̄ ibi vocat̄ aīalis vitā

In hoc enim notat ordo caritatis et
 sicut ipse pro nobis se pro nobis obtulit.
 ita nos in deo corde orationis pro salute
 te proximorum offerre debem? **Rō. p.**
Testis est michi de? qd sine inter-
misione in orationibus meis memo-
ria vestra facio. ij. mach. p. Dic si-
mus orationes pro vobis. Jac. v. M-
tū valet deprecatio iusti assidua.
 animam autem in precium offerre sic
 christus omnino non possum? quia anima no-
 stra precium esse non potest. si si precium
 facimus? tunc est hoc ipsum bonum quod
 a christo habemus? pro celestibus proxi-
 morum offerre salute ut in nos ea que
 debent suscipiam? et pro eis precium
 quod debent solvunt? **ij. Cori. xij.**
Ego libentissime impendat et super-
impendar ipse pro animabus vestris.
Gen. xxxi. quicquid furti peribat
 a me exagebas. similiter quicquid in
 nobis est fortitudinis ad hoc exten-
 dere debemus? ut animas proximorum
 liberare de manu dyaboli possimus?
Job. xix. Coterebant molas ini-
qui et de dentibus eius auferabam
predam pro. Re. xvij. Et leones et vr-
sum ego interfeci. versus enim est qui
 mel sequitur mundi concupiscentia.
 leo qui violenter opprimit servitiam
 dyaboli a quibus dei fortitudine
 proximorum liberamus? et ideo contra eos
 qui vires ad talia non exhibent dicit
Ezech. xij. Non ascendistis ex adu-
so nec murmurastis vos pro domo
israhel. similiter sic christus cuius de-
 se pavit sanguinem in potum et corpus?

in cibum dato. ita nos non corpus?
 et sanguinem sed facultates quibus
 corpus? et sanguinem sustentamus? debe-
 mus in escam et potum, et vestimentum
 exhibere ut probemus? quoniam caritas in
 nobis est pro. **Jo. iij. Qui habue-**
rit substantiam huius mundi et vide-
rit fratrem suum et verbis edifica-
to. Eph. iij. Omnis sermo malus
 ex ore vestro non procedat. sed si quis
 bonus? est ad edificationem fidei ut det
 gratiam audientibus? sic exemplis bo-
 nis ex multa virtutis tribuenda
 sunt **Math. v. Luceat lux vestra**
 coram hominibus? ut videant opera
 vestra bona et quis auctem miracu-
 la facere non possum? quibus vita et
 fides proximorum confortetur. Dico ta-
 men quod mirabilia possum? facere quia
 verbis nostris possum? monstra
 placare in tempore iracundie recondita
 aiones facere sic dicit **Ecc. xlij.**
In tempore iracundie factus est recondi-
tiatio et in verbo suis monstra placa-
vit. Facere autem de leonibus et tigris
 et de monstris mirabilium est demon-
 stratio et operatio **Ecc. xxxi. Be-**
tus vir qui post aurum non abiit nec
 speravit in thesauris et pecunia
 quod est hic et laus. fecit enim mihi in
 visu. Talibus enim mirabilibus non
 minus? quam miraculis confirmatur fi-
 des. Iste est perfectus ordo caritatis
 quem a christo accepimus? **Can. ij. in-**
troduxit me rex in cellam vinari-
am ordinavit in me caritatem.
Diligamus etiam invicem ex eo quod

nos xps dilexit. hoc est ex simili
caritate vt omnia in feruore carita
tis p pximo faciam? ita vt nos
ad hoc aliud non inclinet q car
tas. qz tuc omnia fiunt deo accepta
Sic em dicit Apoc. p. dilexit nos
et lauit nos a pctis nris in saqui
ne suo. **Web. xiiij.** Caritas frater
nitatis maceat in vobis. sic ergo
diligatis inuicem sicut dilexi vos.
(Maiore hac dilectoez qz) tagi
tur hic quantitas dilectois. habz
autem dilectio siue caritas qdrupli
ce quantitate. scz itehua. extehua
opatiua et pfectiua. itehua e qn
titas latitudinis fm abitu aplitu
dinali. Extehua e quantitas logi
tudinis fm extehione ptatis. Opa
tiua e qntitas magnitudinis fm
operz demonstracoez potecoaalem
P.fectiua e quantitas fm p gres
su caritatis ad statum vt dica osu
matiuu ad dine caritatis similitudi
ne **Quantitas** itehua e mag ma
ior maxima. hoc em inteditur in
caritatis calore que facit in ama
caritate hntē. hac em hoc vrit et
est magna. hac omib? pter ama
tu desiderijs destituit et e maior.
hac occidit et pccidit q nil sui i
se viuat s? tota viuut in amato et
est maxima. **De pma dicit Luc. xx**
iiij. Nonne cor nrm ardes erat in
nobis. ps. **Cocaluit** cor meum in
me et. **De secuda Dan. x.** In vi
sioe tua dissolute sunt compages
meae et nichil in me remansit viruu

Hec em fuit visio ex toto corde
dilecti. hoc affcu dictum est illis
Cant. ij. Fulcite me floribus? Stipa
te me ma. qz a. lan. Floribus em v
tutu amati desiderabat fulciri de
stituta vi amoris vt saltim odo
re virtutuz dilecti fulciret ad vi
tam gre. malis autez hoc est fru
ctu dulcedinis memorie operuz
eius desiderabat stipari vt sic de
siderio destituta ad opera erigere
tur: hoc est maior. **De tercia** dica
tur **Cant. viij.** Fortis est vt mors
dilectio dura sic infer? emu. lam
pa. eius lam. ignis atqz fla. et.
Nullam em admittit osolacoez
refrigeratez nisi vt viuat in dile
ctoe. tali affectu dictu e illis **Gal.**
ij. **Vivo** ego iam no ego viuut at
in me xps q dilexit me et tradidit
semetipsum ppter me illa est ergo
caritas maxima. **Caritas** autem ex
tenua est etia magna mai. ma
xima. magna em est q diligit ai
cu. maior est q diligit eu q ai cu
as no exhibuit. maria aute qui
diligit inimicu **De pmo dicit Lau**
ti. xix. Diliges ai cu tuu et e pri
ma dilectoi naturali. **De secda dicit**
Pap. xi. Diligis vniusa q sunt et
nichil eoz odisti q fecisti. hoc ei
imitat homo q omnia diligit. **De**
tercia dicit Lu. vi. Diligite inimicos
vros bnfacite hijs q odert vos et
ppf hoc dicit ps. **Qis** osu macois
vidi sine latu mada. tu. mi. hoc e
ego maria caritas fm latitudine

Tercia ē opatiua i qñtitate ope
 rū. hęc est magna qñ bñfacit de
 suo. maior qñ bñfacit de seipso.
 maxima autē qñ morit̃ p̃ p̃rio.
 De p̃ma dicit̃ **Joh. iij. epla. Fra**
tres testimoniū phibent caritati
tue in cōsp̃ctu eccl̃e Caritas autē
hec est qz sua fratribz ipenderunt
Deb. vi. Nō iniust? est deus vt
 obliuiscat op̃is ṽstri a dilectio
 nis quā oñd̃istis in sanctos. qz
 ministrastis factis a ministr̃tis
 De secūdo dicit̃ **Lu. vi. om̃i pet̃ti**
te tribue De tercio dicit̃ Joh. x. Ai
mā meaz pono p̃ ouibz meis Jo
bidū est petro Joh. xxi. S̃ymō
iobānis diligis me pl? bñs scz
pl? q̃ tua? S̃ymō io. di. me pl?
bñs scz pl? q̃ tuos vt p̃ me eccl̃a
 de t̃p̃o facias pl? q̃ p̃ tuis **Sy.**
io. di. me p. h. vt scz p̃ grege ti
 bi dimisso aiaz tuā ponas h̃ ē er
 go caritas. **Et autē adhuc cari**
 tatis qñtitas p̃fectiua siue cōsum
 matiua que sic dicit̃ **Aug? Ma**
gna est incip̃es. maior ē p̃ficiēs
maxima ē p̃fecta Incip̃es q̃dem
 malū abhominat̃ p̃pter dilectū
 Perficiēs autē bonū opatur p̃p̃
 dilectū. **Perf̃cā autē nichil dili**
 git p̃ter dilectū. **De p̃mo dicitur**
Rō. xij. dilectio p̃ximī malū non
 opatur **De secūdo ibidē Plenu**
 to legis ē dilectio. **De tercio Phi**
lip. p. Cupio dissolui a eē cū xp̃o
 multo magis meli? **.ij. Cori. v.**
Elegim? autē a bonam volūtātē

habem? magis p̃grinari a cor
 pore a p̃ntes esse ad deū. hoc ē er
 go qd̃ dicit̃: **Maiore hac dilecti**
onē ñeo hz (q̃ vt aiaz ponat q̃s
p̃ amicis suis) Obiciūt autē q̃
 dam hic q̃ maior caritas est q̃
 quis animā p̃ inimicis ponat q̃
 p̃ amicis. a hoc quidē fecit xp̃us
Rō. v. Cōmendat de? caritatem
 suā i nobis quī cū adhuc inimi
 cū eēm? recōciliati sumus deo p̃ri
 p̃ mortē filij ei? multo magis re
 cōciliati salui erim? ab ira p̃ ip̃sū
Red ad hoc valde cūemeter re
spōdebit Aug? q̃ amic? hic di
ctur a q̃ humilitate a habitu ai
 cus est a q̃ est amicus actu a sic
 xp̃s effectiue non est mortu? nisi
 p̃ amicis. qz eccl̃a q̃ inimic? est
 actu h̃tualitate ē aicus a qz p̃ il
 lo est mortu? sicut paulus fuit a
 teq̃ cōuerteretur. vel posset dicā
 q̃ sufficient p̃ om̃ibus mortuus
 ē a aicus a inimicis: efficiēter at
 nō est mortu? nisi p̃ amicis. **Ad**
huc autē obiciūt q̃ nō videt esse
 satis caritati q̃ mille animas po
 neret cū animā maxima carta?
 ponat **Ad hoc autē itez dicendū**
 est q̃ nō ponitur ad hoc istud si
 gnum caritatis ideo q̃ maior nō
 fit. h̃ ideo qz maiori a foriori nō
 potuit xp̃ari a h̃ ē qd̃ dicit̃: q̃ vt
 animā suā ponat q̃s p̃ amicis su
 is. **De p̃ficioe autē anime xp̃i ml̃**
 ta supra decimo capitulo sūt no
 tata (**Vos amici mei estis**) **Hic**

tangit dilectionis signum. signum autem dilectionis est impletio mandatorum. dicit enim Gregorius quod probatio dilectionis est exhibitio operis. Videndum autem est quid sit hic amicitia que appetas amicitie et quod signum ipsius. Dicit autem Cuius quod amicitia est similitudo humanarumque rerum pari cum voluntate consensus quoniam hec descriptio in multis secundum Aristotelem fit reprehensibilis sed hoc nos ad presens non curamus quia amicitia vere est consensus rationabilis dilectionis ad omne id quod est honestum et dissensus ad omne quod honesto videtur esse contrarium et in hijs nullo modo derelinquere amicitiam hic ergo patet quod unus amicorum pendet ex altero secundum voluntatem preceptum autem signum voluntatis est nec aliter scire possumus dei voluntatem nisi per preceptum et consilium. In hoc autem verbo quatuor notantur. scilicet dignatio dei nobiscum coniunctio. coniunctionis ipsius appropriatio. et signum quod datur in littera. Dignatio notatur in hoc quod cum infirmitate sit dignitatis nostre vult esse amicus cum amicitia relatio sit paritatis. Deuteronomio xxxiiij. dilexit populos id est operatur dilectionem suam ad nos dilectionem adultere que semper respicit ad virum alienum cum tamen viri sui dilectione non sit digna. Osee iij. Ad huc dilige mulierem adulteram et fornicariam sic diligit dominus filios

israhel et ipsi respiciunt ad vincta vincta. vincta autem sunt nullius gaudium in se habentia quoniamque in hoc mundo diliguntur. hec ergo amicitia est dignationis. ipsa autem amicitia per diffinitionem est omni modo assensio voluntatis. unde per. In domo dei ambulavimus? cum consensu. per. Cor. xiiij. Non est deus dissensionis sed pacis. per hunc autem consensum volumus? omne quod deus vult et ipse vult quod nos volumus? hoc supposito quod diximus? quod amicitia vera fundata sit super honestum. De assensu autem nostro ad deum dicitur. Heb. x. voluntatem dei facientes reportetis reprobationes. De assensu dei ad nos dicitur in per. Voluntatem tuam mecum se faciet et deper. eo. exau. et sal. fa. eos. Deuteronomio iij. dominus deus noster adest omnibus obsecrationibus nostris. sed est ergo vere amicitie assensio. amicitie autem proprium est quod voluntas dei sit voluntas eorum. unde Gen. xxxix. Voluntas eius in manu domini dirigetur quia amicus dei aliam nescit habere voluntatem nisi dei. Job. iij. Neque aliter est ut faciam voluntatem patris mei. Math. xxvi. non sic ego volo sed sicut tu vis. amicitie autem signum est quod dicitur. (si feceritis que precipio vobis) Si enim non faceret que precipit non assentirent voluntates et sic amicitia non essent. Lu. vi. Quid autem dicatis michi domine domine et non facitis que dico? Amantem enim impossibile est leges amoris non custodire.

qz amor vincit et ligat voluntatez
 et ligata voluntas deflecti non pot
 Et ideo dicit Ovidius Omnia vincit
 amor: et nos cedamus amori. Ob
 servatio enim mandatorum ex obediē
 cie debito fine habet qm ea que de
 bet implevit. Observatio vere mā
 datorum dilectionis fine non habet
 qz nichil est satis diligenti. et in hac
 parte copatur igni. qz sic dicit
 Prover. xxx. Nunq̄ dicit sufficit
 ps. latu mandatu tuu nimis. Cā
 ticoru. i. Adolescentule dilexerunt
 te nimis. Jam non dicā vos ser
 uos. Hic agit vere dilectionis ef
 fectū. qz de servis facit aicos. Dic
 autē hic quatuor. s. servitutis de ce
 tero abnegationem. Abnegationis
 cam. Amicitie perfectionem. et vere
 amicitie consensum. Dicit ego: Jā:
 ex nūc qz aliqui fuistis servi. qm
 ex timore serviebatis. sed ex nūc
 proiecastis timorē. Heb. ij. vt li
 beraret eos q̄ per totā vitā obno
 xij erāt servituti. Rō. viij. Nō ac
 cepistis spiritū servitutis iterū in
 fiore s̄ accepistis spiritū filiorū
 in q̄ clamam. Abba pater. Jā:
 ego ex nūc non dicā vos servos:
 Est servus? sua reputatione servus
 in animo et actu libere serviens
 et est servus servili timore et o ser
 vus servies spe mercedis. p̄mus
 est bonus. scdus intus malus et ex
 bonus. tercius imperfectus s̄ tamē
 bonus et utilis. primū facit servi
 lilitas. scdm necessitas. terciū autē

cupiditas. p̄mus est fidelis in omni
 so et prudens in dispensatione omni
 si constitutus ad custodiā bonis
 dñi sui. Math. xxij. Fidelis ser
 vus et prudens que constituit dñs
 supra familiam suā. Eccl. xxxij.
 Si est tibi servus fidelis sit tibi q̄
 si aia tua. In scdo sicut dicit be
 daviuit peccadi voluntas. et seque
 tur peccadi opus si speraret impuni
 tas. et ideo ille serviliter est servus
 tercius autē actū servi exhibet.
 s̄ ad domū non pertinet s̄ expleto
 misterio de domo egredit. Luce.
 xv. Qñti mercenarij in domo pa
 tris mei abundāt panibz. p̄m?
 diligit. scdus loco curat. et ter
 cius ppter utilitatē tolerat. p̄m?
 iā incipit eē liber et amicus. scdus
 manz servus. tercius autē liberta
 tis amicitiaz commutat p̄cio sue cu
 piditatis. vñ de scdo et tercio dici
 tur: Jā non dicā vos servos (qz
 servus nescit) p̄ spiritū libertatis
 et caritatis (qd faciat dñs ei). Fi
 lij enim et amici vñ habēt consensio
 nis spiritū que non habēt servi.
 et ideo secreta servis nō committūt
 Dñs enim quicquid facit in seipō et que
 dam facit in creatura mundi illa
 quidē que facit in seipō. sunt q̄ ad
 vitā et eternū gaudiū et beatitudi
 nē pertinet. Vlaye. lxij. Oculis
 nō vidit abs te deus q̄ passus dili
 gentibus te. i. Cor. ij. Oculi nō
 vidit nec auris audiuit nec in cor
 hominis ascendit q̄ pparavit deus

diligētib? se **Que** autē facit ī cre-
atura mundi sūt creatio dīspōsi-
tio et ornatus et hec sūt q̄ nota sūt
oīb? et seruis et alijs **De** p̄mis er-
go dicit: q̄ seru? : sēcūdo et tercio
mō nescit scīa approbāōnis: q̄d
faciat: sibi et aīas dñs ei? **Lu. ix.**
Quia si cognouisses et tu fletes et
quidē in hac die q̄ ad pacēz tibi
funt. nūc autē abscondita ab oī-
lis tuis **Math. xi.** Cōfitebor tibi
dñe p̄r celi et terre qz abscon-
ta sūt et p̄ru. et reuelasti ea puulis
ita pater qz sic fuit placitū an te
(vos autē dixi aīcos) aīcus qz
custos ē aī tui tute secreta p̄dū-
tur. qz in bonis aīa sui gaudz et ī
mal' tristat **Rō. xij.** Gaudere cū
gaudentib? et flē cū flētib? idip-
suz inuicē senāctes idē ei spūs ē ī
amoē aīcos **Pap. vij.** Per na-
ones in aīas scās se trāsfert ami-
cos dei et p̄phas cōstituit **Jo. 3.** Aī-
c? spōsi stat et audit et gaudz ad
uocē spōsi et spōse. talib? ego oīa
cōicant. seruis autē cōicare ē san-
ctū dare cambus et margaritas
spargē an porcos (qz oīa) ad sa-
lutis fructū et aīcie cōsolacōez p-
ticiā (quecūqz audiui a patre
meo) ut uerbū p̄cedēs a noticia
sua (nota feci uob) tū p̄ sermōez
īstructōis quē feci p̄ns in corpe-
tū p̄ spm̄ intus uocētem et sugge-
rētem qd̄ faciā post q̄ fuero in uo-
bis glorificat? **Jo. viij.** Cōgno-
scetis ueritatē et ueritas liberabit

uos. p̄s. **Incerta** et occulta sapie-
tue man. mī. **Baruch. 3.** hic ad-
inuenit onē uia discipline et dedit
illam iacob puero suo et isrl' elcō
suo. sap. vij. **Dapiaz** sine fictōe
didici et sine inuidia cōico et bone
statē illius nō abscondō: infuit?
est ei thesaur? uob? (nō uos me
elegistis) plene dilectōis tangit
dignitatē et officiū amicus cōmissuz
tāgit at tria. ḡtuitā eē electōez et
ad dignitatē et officiū eē electōez
et officiū p̄p̄riū actū et fructū. dicit
ergo: nō uos me elegistis: **Cōtri-**
riū autē illud uidet **Deu. xxvi.** do-
minū elegistis hodie ut sit de? tu-
us **Josue vi.** Testes uos estis qz
ipsi uos hodie elegeritis dñm ut
seruiatis illi **Can. v.** Dilectus me-
us candid? et rubicūd? elcūs ex
milib? **Sz** ad hoc dō ē q̄ est ele-
ctio liberi arbitrij sine coactōne
alicui? rei acceptō et hoc mō eligi-
m? dñm ad seruiēdū ei. et de hac
electōe loquūtur inducte autori-
tates. **Est** eē electio a massa p̄di-
cōis p̄uisa ab eterno sepacō et h-
ē dīma electō qz nos elegit **Eph.**
p. Elegit nos ate cōstitucōez mū-
di in ipso ut eēmus scī **Est** itē ele-
ctio ad p̄lacōis officiū ex superio-
ris uocacōe sic elcū sunt in aposto-
latū et officiū **Math. x.** Elegit
duodecim quos et apostolos no-
minauit et de hac loquitur hic.
quia hoc fecit ī signū plene dile-
ctōis q̄ ipsos in officiū posuit

et de hac secunda electōe dicit: nō
 vos me elegistis vt (ego) postea
 aliquo merito p̄cedente eligere
 vos. s̄ gratuite dilectōis affectu
 (elegi vos) Deut. vii. Te elegit
 dominus deus tuus vt sis ei popu-
 lus peculiaris de cunctis populis q̄
 sūt sup̄ terram Deut. x. Elegit do-
 minus deus semen p̄m̄ pt̄ eos. i.
 nos de cunctis gētibus sic hodie
 p̄batur (et posui vos) i ministerio
 nostabiles et vtilēs. p̄. **T**hi. pri.
Fidelem me existimauit ponens
 in misterio. ij. **T**hi. p̄. **D**estruxit
 quidē mortē illuminauit autē vi-
 tā et incorruptōem p̄ euāgelium in
 quo positus sum ego p̄dicator et
 apostolus et mgr̄ genarū (vt ea-
 tis) p̄ficiēdo et discurrēdo vbiq̄
Ezech. p̄. **A**nimalia ibāt in simi-
 litudinē fulguris c̄horuscantis.
Marc. vlti. **I**lli autē p̄fecte p̄di-
 cauerūt vbiq̄ dño coopante et
 sermonē c̄firmante sequētibus
 signis (et fructū afferatis) p̄s.
Euntes ibant et flebāt mittētes
 semina sua etc. **J**ac. v. **E**cce agu-
 cola expectat p̄ciosum fructū t̄re
 patienter ferēs donec accipiat tē-
 poraneū et serotinū. hoc est in gra-
 dia tēporaneū et in gloria seroti-
 num **M**ath. xiiij. **F**ecit fructū ali-
 ud cen. et aliud sexa. et aliud trice-
 simū. (et fruct⁹ vester maneat)
 qz in tēpalibus fructuz querere
 nō debetis. s̄ in eternis q̄ perma-
 nent in vitā eternam **E**ccl. xliij.

Cum semine eorū p̄seuerabit per
 bona hereditas et nepotū eorū se-
 men in testamento stetit et filio-
 rū eorū hereditas p̄pter illos eo-
 rū vsq̄ in eternū māet (vt qd̄cū-
 qz petentis) quatuor dicit: ḡna-
 liatē peticōis. racōez peticōis. pi-
 etatez peticōis et certitudinē ex-
 audicōis. **D**e generalitate dicit
 qd̄cūqz: **J**oh. xiiij. **C**redite et ac-
 cipiētis et fiet vobis **D**eb. v. **I**n
 omnibus exaudit⁹ est p̄ sua reue-
 renia: petentis: ecce racō peticō-
 nis. oracō em̄ est peticō decenā
 a deo sicut dicit **D**ani. **Q**nācūqz
 em̄ decenā petim⁹ tunc exaudi-
 mur. decenā sunt et describunt.
Math. vi. **P**rimū querite regnū
 dei et iusticiā eius etc. (patre) **E**c-
 ce a quo petēdum ab eo qui libe-
 ter exaudit **M**ath. vi. **P**ater nr̄
 qui es in celis **L**uc. xi. **P**ater vr̄
 celestis dabit spiritū bonum pe-
 tentib⁹ se (in noie meo) **E**cce pi-
 etas in qua oracō exaudit⁹: in no-
 mine autē: hoc est in notamie vt
 nota filij spiritualiter fit in petē-
 te qz tunc exauditur. p̄s. **D**eus i
 nomine tuo saluū me fac. **I**tē in
 nomine tuo leuabo meas (det vo-
 bis) abundāter et sine dubitacō-
 ne **J**ac. p̄. **D**at omnibus abundā-
 ter et nō impropat. **D**e certitudi-
 ne autē ibidē dicit. **P**ostulet au-
 tem in fide nichil hesitans qui at
 hesitauerit similis est fluctui ma-
 ris qui a v̄to mouet et circūferet

non ergo existimet homo ille q
aliquid accepturus sit a deo. hoc
est ergo quod dicit. **O**mnib? au
tem hijs subiungit conclusionē
q inuicem diligant (**H**ec man
do vobis) **H**ic incipit tertia ps
huius capituli et diuiditur in du
as partes. In quarum prima re
sumit necessariam quam ad iui
cem habeant dilectōem. **P**er
tō ostendit huius dilectōis ne
cessitatem. dicit ergo: hoc mando
id est per exemplum manu dō di
lectōem (vt diligatis inuicem)
quia aliter nullum habebitis so
laciū nisi in vobis inuicem ha
beatis dilectōem. **A**bsq; autē
dilectōe nō potestis i vob inuicē
solaciū et solaciōem habere **Rō.**
xij. **F**raternitate diligite. **p**ma
Petri. **iiij.** **A**n̄te omnia in vobis
metipsis mutuam caritatem ha
bentes. quia caritas operit multi
tudinem peccatorum. **E**pl̄. **iiij.**
Pollicati seruate vnitatem spiri
tus in vinculo pacis. vinculum
autē pacis hoc ē vnitās ad pa
cem. vnitās spiritus hoc est cari
tas mutua que discipulos ligat
(**S**i mundus vos odit) hic tā
gitur secundum ppter quod ne
cessaria est caritas et tangit duo
scilicet maliciam mundi in psecu
tione insurgentis et armaturam
contra hoc discipuli veri paciētis
ibi: **H**ec locutus sum vobis vt
non scandalisemini: **A**dbuc au

tem prior hax diuiditur in tres
partes. In quarum prima mali
ciam mundi exaggerat. **I**n secū
da inexcusabilitatem mundi in
malicia ista manifestat ibi: **S**i
non venissem: **I**n tertia autē p
mittit spiritus contra hoc omnia
docentem et conformantem ibi:
Cum autem venerit ille: **A**dbuc
autem in p̄ma in qua maliciam
mundi manifestat duo dicit scī
licet mūdi odiū et rōez odij. secū
do seipsum ponit exemplum ibi:
Mementote sermonis mei: **A**d
huc autem in prima istarum di
cit vnuz et tria contra illud quod
in conclusione dixit proponit. p̄
miz autem quod dicit: **S**i mū
dus vos odit: **J**ohan. **iiij.** **N**olite
mirari si odit vos mundus nos
scimus quoniā translati sumus
de morte ad vitam quoniā dili
gimus fratres. mundus autem
hic dicuntur mundani qui diuē
tibus et delicijs et honoribus sunt
dediti. **J**aco. secūdo. **N**onne diuē
tes p̄ potētiā opprimunt vos
et ip̄si pertrahunt vos ad iudicia
et ip̄si blasphemant bonum no
men quod inuocatum est super
vos (scitote quoniā me priorem
vobis odio habuit) et si vos nō
estis causa odij. sed ego. hoc au
tem est gloriosum si pro domino
vestro odio habeami. **t**ercij **R**e
guz vltimo. **R**emansit vir vnus
per quem possumus interrogare

domini h̄ ego obi cū q̄ nō p̄be
 tat michi bonū h̄ semp malum .
Amos .v. Odio habuerūt corri
 pientē in porta et loq̄ntem p̄fecte
 abominati sūt **Jone p̄.** **Dixit**
 me tēpestas hec orta est mittite
 me in mare et cessabit tēpestas a
 vobis . optimū ei est causā perse
 cutōnis on̄ium habē d̄nm (si de
 mundo fuissetis) **Ecce aliud sola**
cūm mundi dissimilitudo q̄d est
 bonū virtutis . q̄ totus mūd̄ in
 maligno posuit? et ideo quē odit
 mundus extra malignū et̄ dissi
 milis maligno **Et hoc est (mun**
dus q̄d suum est) in vobis (dili
gerz) **Jac .iii.** **Rescitis** q̄z amīcī
 aī hui? seculi inimica ē deo . qui
 aīq̄ ego voluerit eē amīcī hui?
 mundi im̄ . d . constituit **Gen .xxxv**
ij. **Oderāt** eū nec poterāt ei q̄c̄p̄
 pacifice loqui **Eccl .xiiij.** **Omne aī**
mal diligit sibi simile . volatilia
ad sibi similia congregant (q̄z ve
 ro nō estis de mūd̄o) p̄ similitudi
 nem affais et̄ opis **Joh̄ .xviij.** **de**
mundo nō sunt sic ego nō sum de
mūdo **Apo .c .xviii.** **Exite** de ea po
 pul? meus et̄ ne p̄cipēs sitis deli
 ctōz eius et̄ de plagis eius ne ac
 cipiatis (h̄ ego elegi vos de mun
 do) **p̄ . Mach .v.** **Elige tibi viros**
 et̄ vade et̄ libera fr̄es tuos in gali
 leā **Eccl .xl.** **Elegit** eum ex oi vi
 uete offerre deo sacrificia et̄ bonū
 odorem (p̄pterea odit vos mun
 do?) hoc est q̄d ego in vobis ele

gi: odit mund? **Proter .xix.** **Fra**
tres paupis bonis oderūt eū in
sup et̄ noti eius recesserunt ab eo
Joh̄ .viij. **Non pōt mund? odisse**
vos . me autē odit . q̄z ego testio
mū phibeo de eo q̄z opa illi? ma
la sūt (memētote sermōis mei)
 secundum est in q̄ se ponit in exē
 plum et̄ dicit duo . in quoz p̄mo
 ea que dixit reuocat ad memori
 am . in secūdo on̄dit ex dictis pre
 dictum eē eis mūdi in p̄sequēdo
 maliciā . dicit ergo: memētote ser
 monis (quē ego dixi vobis) hoc
 est p̄ dixi vobis **Deu .iiiij.** **Ne ob**
liuiscaris verborz que viderūt oai
li tui et̄ ne exāidant a corde tuo cū
dis dieb? vite tue (Nō est su?
maior d̄no suo) hoc etiā sup̄ de
amoterāio p̄ dixit et̄ ideo q̄d factū
est d̄no nō est mīz si etiāz fit ser
uio **Et dicit** tria p̄ ordinē scz p̄se
 cutōem ipsam . et̄ temp̄tū s̄mōis
 et̄ causā p̄secutōis **De p̄mo dicit**
(si me p̄secuti sūt) qui sūt fili? do
min? et̄ m̄gr (et̄ vos p̄sequētur)
 eandē causā p̄secutōnis habētes
 in vos **Luc .xxij.** **Si in viridi h̄**
faciunt in arido q̄d fiet? si em̄ pa
ter nō p̄seruat a p̄secutōe filium
nec seruos eius a talib? p̄serua
bit? **Ihere .xv.** **Quē me ab h̄is**
qui me p̄sequūtur **Itē .xviij.** **con**
fundant q̄ me p̄sequūtur et̄ non
confundar ego . p̄p̄t̄ illi et̄ nō pa
ueam ego . in d . s . d . et̄ . Psalmi .
Persecut? est hominē inopem et̄

mēdiū et spūctū corde mortificā
re: et vos psequuntur: math. v. be
ati q̄ psecuōez paciunt̄ p̄t̄ iusti
āam qm̄ ipsoz est regnū celozū
Marc. xiiij. Tradent vos in consi
lijs et in synagogis vapulabitis
et ante reges et p̄sides duceimini
p̄pter me in testimonium illis.
(Si sermonē meum seruauerūt)
hoc est secūdū et dupliciter expo
situr sc̄z **Diseruauerūt:** fide et deuo
cōne et operis implecōe. vel si ser
uauerunt hoc est infidiose obser
uauerunt **De p̄mo** dicit **Johan.**
viiij. Non potestis audire sermo
nē meum **Prover. b. p̄.** Vocauī et
rēnuistis extendi manū meam et
nō fuit qui aspiceret. **De secūda**
expōsiōe **Math. ix.** Ipsi obser
uabant eum **Math. xxiij.** Abun
tes pharisei cōsiliū fecerunt vt
ih̄m caperent in sermone (et v̄m
seruabunt) hoc similiter duplici
ter expōit̄ sicut p̄mum. qz p̄ cō
trarium loquitur. qz sicut suum
non seruauerūt ita nec apostolo
rum sermonē seruabunt et sicut
sermonē xp̄i obseruabant ita et
apostoloz sermonē obseruabūt
De p̄mo Act. xiiij. Vobis oport
tebat p̄mum loqui verbuz dei. s̄
qz repulistis illuc et indignos iu
dicastis et ne vite ac. **Ezech. ij.**
Domus israhel nolunt audire te
qz nolunt audire me. **De obser**
uacōne qua apostoli et discipuli
obseruabant. p̄s. **Juxta iter scā**

dalum posuerūt michi. hoc ē aut
ōne dictum apostolicū veri racōe
fit p̄fectum. tamē offendiculus q̄
rit qui sermonē obseruando per
uertit **Isere. xviiij.** Percuciam
eum lingua et nō attendam? ad
vniūsos sermones eius. p̄s. **Va**
na locuti sunt vnusquisqz ad p̄
ximū suū. n: labia dolosa in corde
et corde locuti sunt (s̄ hoc ōnia fa
ciēt vobis) **Hic** tercō tangitur
causa p̄pter quā paciuntur et hoc ē
q̄ dicit: s̄ hoc ōnia: p̄secuōes et
sermōis cōtemptus et obseruaci
ones: faciēt vobis: p̄sequēdo vos
(p̄pter nom̄ meū) impugnandō
sc̄z vt per hoc noticia nom̄is mei
de terra deleat **Act. v.** Conuocā
tes eos denūciauerūt ne ōmino
loquerentur in nomine ih̄u vlli
hominū neqz docerēt. abhominā
bile enim eis fuit nomē saluato
ris **Act. viij.** Continuerūt auēs
suas et impetum fecerūt vnanimi
ter in stephanum (qz nesciūt ei
qui me misit) qz q̄uis sciant euz
in racōe dei nō tamē sciuerūt eum
in racōe mittētis et hoc ideo fuit
qz scire noluerūt. aliquā em̄ igno
rāciā habuerūt p̄pter velamē car
nis q̄uis de facili scire potuissent
ex v̄tute opm̄ q̄ faciebat **Jo. viij.**
Neqz me scitis neqz p̄rēz meū sci
tis. si me scire. forsi. et p̄rēz meuz
scire. p̄. **Cor. xv.** ignorāciā q̄dē di
hnt vsqz adhuc. p̄s. **Nesciēt ne**
qz intel. i te ā. **psa. xxviiij.** p̄ vino

erauerūt et p̄ ebrietate nesciuerūt
 hoc est quia ebrii fuerunt in ani
 gloria et mūdi ambicione et cupi
 ditate. Si nō venissem Tāgit
 p̄cti inevitabilitatē duplicem ex
 sermone et ex ope. Ex sermōe qui
 de tangit tria causa inexcusabili
 tatis. ipsa inexcusabilitatē et mali
 de radicē. De p̄mo dicit: si nō venis
 sem: quia tunc p̄ absentia mea se
 excusassent. Jo. p̄. In propria venit
 et sui cum nō receperunt. Joh. v.
Ego veni in nomine patris mei et
nō recepistis me (et locutus est eis fu
issem) sermōe dīmo q̄ fuit in p̄tā
 te. verbū enim qd̄ cōstruit et vivifi
 cat creaturas: oportet qd̄ fit nūcū
 intelligēcie agētis et dīme. quia ille
 solus intellētus pot̄ hoc facere. Pi
cut lazare veni foras. et volo mū
dare et huiusmodi. Et iō hoc locutio ver
 bū dīmū indicabat sic in anīa
 bitis dixim? et hoc etiā de facili p̄
 racōem cognoscē poterāt. vñ Jo
hā. viij. Quare loq̄la mea nō co
gnoscatis ego ex deo p̄cessi et v̄c̄s
 ac si dicat. Ego ipsa veritate ver
 borū ostēdo quia ex deo naturalit̄ p̄
 cessi (p̄ctū n̄ haberēt ac) supple
 tātū quātū mō hnt. quia multi sūt
 ad quos xp̄us nō p̄ se nec p̄ apo
 stolos venit. nec locutus est eis. et
 tamē p̄ hoc nō excusatur quāmo
 damnatur merito malo sue infi
 delitatis. s̄ nō tātū habent dam
 nacōis sic illi ad quos xp̄us p̄ se
 vel p̄ ap̄los venit et verba potētis

fima ip̄si? audierūt. There. v. p̄
terierūt sermōes meos pessime.
Actu. xx. Contestor ego vos ho
dierna die quia mundus sum ego a
sanguine omnium v̄r̄m. nō em̄ s̄b
ter fugi quo min? annūciare v̄o
bis oīe consiliū dī. Heb. ij. quō
nos effugiēti? si tātam neglexerim?
salutē? que cū imicium habēt
enarrādi p̄ d̄m̄ ab h̄ijs qui au
dierūt in eos cōfirmata cōtestan
te deo signis et virtutib? varijs
et potētis et sp̄s̄ sancti distribu
cōmb? s̄m̄ suam voluntatē (qui
me odit) Ecce p̄cti radix odium
 qd̄ odium recipere veritatē nō per
 m̄sit. Eccā. xxxij. Sapiens non
odit mandata atq; iusticias p̄sa
ie p̄. Blasphemauerunt sc̄m̄ isrl̄
ab alienati sūt retro: s̄m̄ (et patrē
meū odit) quia odiū illud ad pa
 trem reuertit̄ cū nō sit in me cau
 sa odij nisi virtus et honor dei pa
 tris. p̄s. Superbia eorū qui te ode
runt ascendit semp. p̄s. Retribu
ebat michi mala p̄ bonis et odi
um p̄ dilectōe (si opeā nō fecisset
in eis) hic tāgit inexcusabilitas
 ex p̄te operū. Tangūt autem hic
 tria. inexcusabilitas cōfirmata ex
 odio malignitas et scriptuē de h̄
 autoritas. De p̄mo dicit: si opeā
 non fecisset in eis: p̄pria virtute
 nō p̄ supplicacōnes et exoracōnes
 (q̄ nemo ali? fecit) q̄tum ad ope
 ris modū et q̄tum ad hoc qd̄ est
 in ter? circa animāz remittendo

pectā et extra curando infirmitate
opatus sum. talem enim modum
opandi nullus habuit (pectū n̄
haberēt) tūc q̄ntū nūc habent
Dei. xxxij. date magnificētia
dō n̄ro. dei enim perfecta sunt opera.
ps̄. Dextera d̄ni fecit virtutē. ij.
Mach. iij. Testabatur omnibus
q̄ suis oculis viderat opera maḡ
dei (nunc autez et viderūt) et post
visū talium operū adhuc (et ode
runt me et pr̄ez meū) in me opan
tē. quia virtutē meam et suā beel
zebub attribuebāt ps̄. Dctōr vi
debit et irascebat dentibz suis frenz
et tabescebat. Pap. ij. ḡuis ē nob̄ ad
videndū. Apoc. xvi. māducauerūt
p̄ dolore linguas suas et blasphemē
mauerūt deum celi. hoc enim p̄p̄riū
est odientūz qm̄ vident bona illi
us quē odiant et ab odio nolunt
respicere (h̄) totū p̄sciuit sp̄ritus
sanctus et in lege p̄dixit (ut i ple
tur) Coniunctio q̄ hic ponitur ad
iunctiua est non causalis sic dixi
m̄ in an̄bitis (sermo qui in lege
eorū scriptus ē) lex extēso nomie
d̄z hic q̄ totū vetus cōplendit te
stamētū qd̄ ipsi totū p̄ lege et regu
la vite sue susceperūt. ps̄. Lex do
mini inma. d̄z. aīas et c. aīas eti
am d̄nt et sapienciā p̄stat quic
qd̄ in veteri testamēto cōtinet (qz
odio) Greg. odiū est inueterata
ira qz maliciā p̄sequēdi bonos di
es xp̄i p̄nunciātes a p̄ribz traxe
rūt et iō sic Luc. iij. d̄z. Gemina

viperarū dicitur (habuerūt me
gratis) liptote est tropus ubi mi
n̄ dicit et plus significat. qz odio
habuerūt eum p̄ multis b̄nificijs
pro quibz eum diligere debebāt
Ysa. v. Expectaui ut facerz vvas
et fecit labruscas. ps̄. Pro eo ut
me diligerēt detrahebāt michi.
Ih̄. ij. Nunquid reddidit p̄ bono
malū qz foderūt foueā aīe mee.
Alia l̄ra habz hic. qz oderūt me
gratis. h̄ idē est sensus (Cū autē
venent) Tangit etia tātū obsti
naciōis malū pacti cōsolaciōem
et t̄git tria. pacti missiōez. pa
cti cōtra p̄fidiam restituciōem.
et apostolorū p̄ pactiūz testifica
ciōez. Circa primū dicit quatuor
quorū p̄mū est pacti aduētus
p̄missiō. secundū pacti a filio
missiō. terciū pacti veritatis im
mobilitas om̄is. q̄tum pacti a
p̄p̄ressiō. Dicit ergo. cū autez
ac si dicat ita sic dixi odio et i me
grassant sed nō diu proficiēt q̄
modo me occidendo putant p̄fice
re autē pro sed cum venit pacti
tus qui et aduocatus et cōsolatur
p̄ me aduocabit in mūdo et eos
et mūdū de p̄ctō infidelitatis cō
uincendo et eos consolabitur de
om̄ibz q̄ ex odio vob̄ inferentur.
Ioh̄. xvi. Ille arguet mūdū de
p̄ctō et de iudicio et de iusticia. Et
lū eūde h̄ebitis et cōsolatorē. Act.
ij. Repleti sunt om̄es sp̄s̄ factō et
ce. lo. va. lin. p̄ sp̄s̄ factō d. e. ill.

(quē ego mittā) nec mittere posset nisi ab ipso pcederz. qz sicut dicit Aug? - mitti est cognosci qz ab alio fit (vobis) vt vobiscum fit (a prē) in quo ē autoritas missionis. est enī spūs filij sic dicit Rō. viij. Si quis spm xpi nō hz hic nō est eius Rō. viij. Misit deus spm filij i corda nostra clamātem abba pater. nō potest ostendit ad aliquā causā reduci quia genitū? construit cū nō nisi ad causā efficientē q̄ in diuinis nō est nisi sūi rāōez pncipij psonē pcedentis ad psonam de qua pcedit q̄ ideo necārio dicit qz spūs sanctus a filio sic pcedens ab ipso dicit tamē greci qz spūs est filij sicut terminū hoc est in quo terminatur spūs sancti pcessio. hoc autē nō est dictū nisi p similitudinē spūs corporei. qz qn nostrz vrbuz pcedit de intellectu nostro. tunc ad pnuiciandū format in spiritu corporeo q̄ ille spūs vt dicunt terminat in verbo. s̄ hoc nichil ē qz tunc etiā nō est spūs verbi nisi sūm qz verbum manifestat ext̄ q̄ hoc verbū carnē induit q̄ non est spūs verbi eterni spūs. vel si dicas qz est eterni verbi tūc eternū verbū seipso sine spū nō potest a prē pcedere qd̄ est absurdū q̄ ideo illa dictō stultissima q̄ presumptuosissima ē. Si autē dicunt qz filij est terminū in quo spūs requiescit hoc itēz nichil ē. Non

enī est spūs formās filiū in filiū sicut pns carnalis spūs format filium in filiū. qz ex hoc itēz sequitur qz spūs est pncipium filij. Si autē nec isto modo nec vllō req̄escit in filio nisi spūs accipiatur p donis gracie. qz tūc requiescit in filio tōmine nō distract? a patre. Sed sine termino filiū q̄ substantialiter generat ab ipso non requiescit ita qz i prēm nō reflectitur. Nō ergo reflectitur in patrem nisi a filio pcedens: oportet de necessitate qz ita sit spūs filij. q̄a pcedit a filio. sic ergo dicit: quē ego mittā vobis a prē: vñ etiā supra dixim? quē mittet pz in nomine meo q̄ hoc signatum est. Rūi. xi. vbi dicit. Tollā de spū tuo q̄ dabo. lxx. viris signās qz de spū christi dabit fidelib? in septuaginta duab? linguis. Jobel. iij. Effundam de spū meo sup omē carnē q̄ pphetabunt filij viri q̄ filie vrē. Isa. xxvi. Spiritus meus q̄ est in te nō deficiet de ore tuo q̄ de ore seminis tui impetui (spū veritatis) doctores q̄ testem. Job. xiiij. docebit vos omnia q̄ suggeret oia quecūqz dixerō vobis q̄ ideo hūc spiritū accepisse didicisse ē omēz veritate. Et qz testis ē dicit p. Johan. v. Spūs est q̄ testificatur qz xps est veritas. Jo. p. Super quē videris spū descendente q̄ manētē sup ipsū. hic ē q̄ te baptizat q̄ ideo in luce datur que est oim

manifestatiua. p̄s. Emitte lucē et
veritatē tuā (qui a patre procedit)
nec a patre simplicis substantiē ali
quid procedere potest nisi p̄ eēnā
alem processionē et idō spūs sicut
uerbum eiusdē eēnā et substantiē
est cū patre. Cum autē dicitur quod a patre
procedit: oportet quod etiā a filio pro
cedat. In omni natura nusquam inueni
tur aliquis spūs esse alicuius nisi
quod ab ipso procedat cuius est spūs. Di
cere ergo quod spūs est filij et non pro
cedens a filio: est dicere id cuius
simile in nulla natura inuenitur.
Hoc autē regulariter est heresim
attribuere deo cuius contrarium in to
ta natura manifestat. sic si dice
re quod idē generat seipsum quod nulla
natura seipsam generat ut fit. A si
mili ergo istud est dicere heresim quod
spūs est alicuius et quod tamē non pro
cedit ab ipso. sic ergo spūs procedit a
patre et filio. Dicit tamen filius quod proce
dit a patre quod ad patrem omnia sua re
ferre consuevit a quo et ipse filius pro
cedit et hoc est quod dicit: qui a pa
tre procedit: dicit enim Aug. quod pater
est principium diuinitatis non de prin
cipio. p̄s. Emitte spūm tuū et crea
buntur et renoua. facie ter. (Ille)
inquit spūs (testimoniū phibebit de
me) ad inimicorum diuictōez Act.
v. spūs testis est quē dedit deus in
oib⁹ obediētibus sibi Rō. viij. Ip
se spūs reddit testimoniū spūi nrō
quā sumus filij dei (et vos) eodez
spūi impleti et cōformati (testio

niū phibebitis) Act. iij. Virtu
te magna reddebant ap̄li testio
niū resurrectionis ihu xpi dñi nrī
et gracia magna erat in omnibus
eis Act. p̄. Eritis michi testes in
iherosolim et in omni iudea et samaria
usque ad ultimam terram (quod ab in
cēp̄o) predicatōis mee (meū estis)
et omnia vidistis et certi testes esse
potestis Act. p̄. Oportet ex hijs
viris qui congregati sūt nobiscuz
omni tēpore ex quo intrauit et exiit in
ter nos dñs ih̄s incipiēs a bap
tismate ioh̄is usque nunc testē re
surrectionis fieri unū ex istis. p̄ il
los et spūm malicia odientium ad
nichilū redigetur. Ca. xvi.

Hec locutus sum vobis)
Dicit armat discipulos
ad paciētiā cōtra pse
ucōnem odiū malignorū. Dicit
autē quatuor. p̄mū est quod dicit
non turbetur vobis venerint. secū
dū est quod predicat quod passuri sint
terciū est quod dicit qua intēciōne
ad hoc moueant. q̄rtum est causa
predicatōis horū ut in memo
ria remaneat apud eos quod ipse ta
lia ut deus p̄sciuit. dicit ego: hec
locutus sum vobis: ad vtilitatem
vestrā vos p̄muniēs. quod omnia hec
ut deus sum p̄sciens (ut non scā
dalisemini) hoc est conturbemini
in cogitantes apud vos quod ex vo
cacōe nichil nisi passiōes et mor
tes habeatis Math. xvij. nec est